

Solidaritat i autoestima a Girona

Text > PERE MARTÍ I BERTRAN

Pep Molist (Manlleu, 1965) és una persona que tots relacionem amb el món del llibre: és bibliotecari, crític literari especialitzat en literatura infantil i juvenil i escriptor prolífic i reconegut en aquest tipus de literatura. La seva darrera obra, almenys en escriure aquesta ressenya, és una narració breu protagonitzada per un nen gironí, en Murfi, d'edat indeterminada, que comença a sortir sol, com anuncia l'epígraf de Gianni Rodari que obre l'obra, i com veiem en el viatge, gairebé iniciàtic, que fa a l'entorn de la catedral de Girona («per la pujada del Rei Martí», «el carrer del riu Galligants», p. 21), on va, decidit, per comprar-se «un gelat de vainilla i nous macadàmia a la Gelateria de la Catedral» (p. 39).

Allà, però, les coses li comencen a anar a l'inrevés, cosa que li sol passar i que la mare li recorda sovint («Tens molt mala sort, fill meu!», p. 9-10), perquè la llei de Murphy, que es basa en l'adagi que «si alguna cosa pot sortir malament, sovint surt malament», l'ha perseguit des del naixement, fins al punt d'inspirar la tria del nom als pares, i ara es torna a fer realitat. Aquell dia en Murfi farà unes coneixences que li canviaran la vida. Coneixerà tres gironins ben diversos: una nena de la seva edat que també anava a com-

prar-se un gelat, l'Alba; un senyor ben mudat malgrat la calor de juliol, l'Antoni, i una atleta, la Mariona, que puja i baixa «els noranta graons que condueixen a la catedral de Girona» (p. 13) com aquell qui res. I els coneixerà perquè tots l'ajudaran a fer realitat el somni d'aconseguir el gelat. Però aquesta coneixença anirà molt més enllà, ja que en aquests tres personatges descobrirà la solidaritat, l'amistat i fins i tot la possibilitat de canviar el maleït adagi que el persegueix i que la Mariona capgira: «Si una cosa pot sortir bé, sovint surt bé» (p. 37). Tots el faran seu, sobretot en Murfi, que ho deixa ben clar a la mare quan torna a casa: «És la llei d'en Murfi. La meva a partir d'ara», fet que deixa bocabadada la mare, que li diu: «Ara sí que em sorprens, fill meu. Has tornat canviat. Quin optimisme!» (p. 40).

La narració és senzilla i assequible per als lectors a partir de sis anys, tal com indica l'editorial. A més té tocs d'humor, tendresa i reflexió. Se'n desprèn una actitud positiva i esperançada que la fan molt apropiada per compartir en família, a l'aula... I va acompanyada, és clar, d'unes magnífiques il·lustracions de Christian Inaraja, que combinen l'aquarel·la i els llapis de colors, amb un acabat digital, i que agradaran als lectors per l'expressivi-

el terreny de l'insòlit. Li és connatural.

D'altra banda, Bosch també sap moure els fils d'aquest original elenc de personatges que ha creat, i aconseguir que la Univers i els canviadors, amb tots els desgavells que provoquen, esdevinguin entranyables. De fet, que existissin seria un veritable luxe per a tots nosaltres. Una utopia apetitosa. Com ho és la transformació de la directora de l'escola, la senyora Perfecció, en la Perfecció a seques. Una mutació envejable. Econòmica, eficient i in-

dolora. Molts i moltes hi firmarien a la primera. Temps al temps, la tecnologia avança i el que Bosch ha posat sobre el paper potser algun dia s'esdevindrà.

El canvi, sens dubte, és un tema central a *El dia de l'esquerda*, juntament amb el buit i l'oblit, o l'amistat i la tolerància, que Bosch tracta amb destresa estilística i pinzellades d'ironia. I, com a mostra, aquesta descripció de la Univers: «Ella era un canvi permanent dels bons, com una cabellera al vent que emergeix d'una calba indigna». Llaminer, oi?

MOLIST, Pep. *La sort d'en Murfi*. Barcelona: Edebé, 2022. 45 p.

tat, la tendresa, el to humorístic, i també per l'espontaneïtat i la imperfecció volgudes, que les apropen als infants. Només ens hi ha sobtat que el text i el dibuix no sempre coincideixin. Per exemple, a la pàgina 14, se'ns diu que en Murfi trobarà una dependent a la gelateria, però al dibuix de la pàgina 29 hi trobem un dependent galtavermell i ben cepat. Són petits detalls que saben greu en un llibre tan ben editat i tan engrescador com aquest, que refereix una història anecdòtica amb moralitat situada a Girona.

BOSCH, Mar. *El dia de l'esquerda*. Barcelona: La Galera, 2021. 174 p.